

Genel Başkanımız Sayın Devlet Bahçeli, Ankara'da dün başlayan 'MHP Merkez Yönetim Kurulu, Merkez Disiplin Kurulu, Milletvekilleri ve İl Başkanları Ortak Toplantısı'nın kapanışında, basın toplantısı düzenledi. Basın toplantısında; Bölgede ağır şartların hakim olduğunu, komşu ülkelerdeki kaos ve kargaşanın artarak, azarak, yayılarak, devam ettiğini söyledi. Orta Doğu'nun ateş hattında, işgal altında olduğunu kaydeden Bahçeli, "Komşu coğrafyalarda fırtınalar kopmaktadır. Bizim için öncelikle ele alınması gereken konu etrafımızda yaşanan vahim olayların ülkemize yansıyor yansımayaacağı, şayet yansıyacaksa bunun derece ve ölçüsünün ne olacağı, nasıl mukavemet göstericiliğidir. Türkiye Fırat Kalkanı, Zeytin Dalı ve Barış Pınarı harekâtlarıyla biçilen kefeni yırtmış, 'Ben de varım' demiştir.

Buralarla ilgilenmemiz doğaldır, normaldir. Doğal ve normal olmayan binlerce kilometre uzaktan gelip bölgemizde silah ve zor kullanan ülkelerin cüretkarlıklarıdır" diye konuştu.

Milliyetçi Hareket Partisi Genel Başkanı Sayın Devlet BAHÇELİ'nin, 12 Ocak 2020 tarihinde Merkez Yönetim Kurulu, Merkez Disiplin Kurulu, Milletvekilleri ve İl Başkanları Ortak Toplantısı'nın Kapanışında yapmış oldukları konuşmanın tam metni aşağıda verilmiştir.

Değerli Basın Mensupları,

Muhterem Dava Arkadaşlarım,

Sözlerimin başında hepinizi saygılarımla selamlıyor, esenlik ve selamet dileklerimi hassaten paylaşıyorum.

Ekranları başında bizleri izleyen aziz vatandaşlarıma şükranlarımı sunuyorum.

Sizlerle kavuşmamızı, kucaklaşmamızı nasip eden Allah'a şükrediyor yeni yılınızı da tebrik ediyorum.

10-11-12 Ocak 2020 tarihlerinde planlanan Milliyetçi Hareket Partisi MYK-MDK-Milletvekilleri ve İl Başkanları Ortak Toplantısı'nın son gününde düzenlemiş olduğumuz basın toplantısına hoş geldiniz diyorum.

Sayın Basın Mensupları,

Değerli Dava Arkadaşlarım,

21.Yüzyılın ikinci on yılının 365 günlük son etabına girmiş bulunuyoruz.

Çalkantılarla pekişmiş, çatışmalarla perçinlenmiş zorlu bir yılı geride bıraktık.

İnsanlığın sükûnete, suhulete, sulha ve refaha adeta muhtaç hale düştüğü bir dönem bitmiş ve yeni bir yıl umutla başlamıştır.

Bölgemizde ağır şartlar hâkimdir.

Komşu ülkelerdeki kaos ve kargaşa artarak, azarak, yayılarak devam etmektedir.

Sınırlarımızın diğer yakasında, mücavir alan ve bölgelerde ortak akıl ve sağduyu kaybolmuş; cinnet, cinayet ve cepheleşme egemenlik kurmuş, insan hasiyetini kurutmuştur.

Emperyalizm bulduğu her zaaf ve açıktan istifade ederek mevzi üstüne mevzi elde etmiştir.

Etik hassasiyetler dışlanırken, etnik ve mezhebi kamplaşma tırmandırılmakta, bunun sonucunda düşmanlıklar kamçılanmaktadır.

İnsan hayatına saygı, insan onuruna bağlılık neredeyse dip yapmıştır.

Dünya Soğuk Savaş döneminden çıkmasına çıkmıştır, fakat asimetrik boğuşmalar, hibrit mücadeleler, kökleşen hizipler, derinleşen ve devleşen anlaşmazlıklar sıcak savaş şartlarını günbegün tahkim ve tahrik etmektedir.

Adı konulmamış, ilanı yapılmamış, itiraf edilmemiş bir savaş iklimi varlığını hissettirmektedir.

Ben insanım diyen hiçbir vicdan sahibinin suskun ve seyirci kalamayacağı senkronik skandallar, seri komplolar, serpilen kumpaslar vuku bulmaktadır.

Çevremizde güç ve enerji haritaları kanla çizilirken, insani değerler çizik yemektedir.

Kumandalı istikrarsızlıkların dalga boyu yükselirken bölüşüm, hakimiyet ve paylaşım kavgaları moda ve meşhur kavramlarla maskelenmektedir.

Adına demokrasi demişler, terörü saklamışlardır.

Adına özgürlük demişler, istilaları gizlemişlerdir.

Bilhassa emperyal hevesler peşinde koşan ülkeler nüfuz alanları oluşturarak Ortadoğu'yu fiilen parsel parsel taksim etmişlerdir.

Sınırlarımıza paralel şekilde kurulmak istenen ve milli azimle baltalanan terör koridoru küresel Türk düşmanlığının sahne almasından başka bir şey değildir.

Ne ibretlik ve isyan ettirici bir gerçektir ki, masumların canı üzerinden kahredici ve korkunç siyasi oyunlar tedavüldedir.

Kimin dost kimin düşman, kimin mazlum kimin mazarrat olduğu bellidir.

Ortadoğu ateş hattında, işgal altındadır.

Komşu coğrafyalarda fırtınalar kopmaktadır.

Medeniyetler kutuplaşması provoke edilirken; dinler, inançlar ve kültürler arasındaki gerilim beslenip bilenmektedir.

Bizim için öncelikle ele alınması gereken konu etrafımızda yaşanan vahim olayların ülkemize yansıyor yansımayacağı, şayet yansiyacaksa bunun derece ve ölçüsünün ne olacağı, nasıl mukavemet gösterileceğidir.

Türkiye Fırat Kalkanı, Zeytin Dalı ve Barış Pınarı Harekatlarıyla biçilen kefeni yırtmış, ben de varım demiştir.

Bugün harap olan, hüsrana uğrayan coğrafyalar bizim eski hâkimiyet havzalarımızdır.

Buralarla ilgilenmemiz doğaldır, normaldir.

Doğal ve normal olmayan binlerce kilometre uzaktan gelip bölgemizde silah ve zor kullanan ülkelerin cüretkarlıklarıdır.

Gönül köprüsü kurduğumuz, kültürel ve manevi bağlarla aramızda sıkı rabitalar bulunan komşu halkların

huzursuzluğu elbette Türk milletine şu ya da bu şekilde sirayet edecektir.

Irak'tan kendimizi soyutlamamız mümkün değildir.

Suriye'ye sırtımızı dönmek, Libya'ya yüzümüzü çevirmek, İran'a mesafeli durmak akıl karı olmadığı gibi mantıklı ve makul bir tercih de sayılamayacaktır.

Kaldı ki buna ne tarih ne de milli tecrübeler müsaade etmeyecektir.

Ankara'nın güvenliği Şam'dan, Bağdat'tan, Trablus'tan, Tahran'dan, Mogadişu'dan, Sana'dan, Kahire'den başlayacak, hepsini birden jeopolitik bir kuşak içine alacaktır.

Sınırın öbür tarafı huzura kavuşmadan Türk vatani emniyet bulamayacaktır.

Bu nedenle komşu ülkelerdeki kanlı ve kaotik manzara Türkiye'nin tasvip etmeyeceği, olur ve onay vermeyeceği açmazlardır, çarpıklıklardır.

Emperyalist ülkelerin bir asrı aşan süredir Ortadoğu havzasını karıştırmak, çatıştırmak, birbirine düşürmek, bundan da azami düzeyde nemalanmak istediği açıktır, aleni bir gerçektir.

İhtilafların kaşınması, ihanetlerin kurgulanması bundandır.

İsyanların tetiklenmesi, hükümetlerin devrilmesi, rejimlerin dejenere edilmesi, toplumsal fay hatlarının kırılması, terör örgütlerinin kurulup kışkırtılması, bölünme ve parçalanma dinamiklerinin harekete geçirilmesi vahşi bir programın, vandal bir planın farklı farklı ara yüzleridir.

Çevreden merkeze ulaşmak hedefiyle on yıllardır ağlarını ören, taşlarını döşeyen emperyalist husumet ve melanetin asıl hedefinde Türkiye ve büyük Türk milleti vardır.

Maksat Türk milletini bağımsızlığından koparmak, yurdundan yuvasından sürüp çıkarmaktır.

Hala bu tehdidi göremeyenlerin varlığı derin bir hayal kırıklığı olmakla birlikte hain kadrosunun çoğaldığının da delilidir.

Mazisi yüzyıllara dayanan bir hesaplaşmanın halen sürdüğü, hatta azgınlaşıp boyut değiştirdiği milli hafızalarda tescillidir.

Mintika temizliği yapmak suretiyle Türkiye'nin etrafı bir yandan boşaltılmakta, diğer yandan kuşatılmaktadır.

Bu kapsamda İran'ın, Suriye'nin, Irak'ın, Libya'nın siyasi ve toprak bütünlüğüne sahip çıkmak, saygı duymak, destek vermek Türk dış politikasının ana stratejisi olmalıdır.

Gönül coğrafyalarımız yanarken dirlik ve düzenimizi korumak eşyanın tabiatına aykırıdır.

Eğer engel olunmazsa, eğer durdurulmazsa, komşu coğrafyalardaki çözülmenin ve çürümenin dayanacağı son sınır bilinsin ki Türkiye'dir.

Bekaya dudak bükenlerin bizi anlamasını beklemiyoruz.

Stratejik hataların taktik başarılarla düzeleceğini sanan gafillere sadece acıyor, esefle bakmakla yetiniyoruz.

Yığınakta yapılan bir yanlışın mücadele boyunca devam edeceğini gözden uzak tutmuyoruz.

Ne işimiz var Suriye'de, ne arıyoruz Libya'da diyenler görevli ve taşeron değillerse kesinlikle tarih ve coğrafya cahilleridir.

Bunlar değil devlet yönetmeyi kendilerini bile yönetecek iradede mahrum düşmüş densizlerdir.

Muhalefet yapmayı Türkiye'ye muhaliflikle, yabancılarla muhbirlikle karıştıran ve kaynaştıran siyasi maskaraların metruk tekne gibi rotalarını kaybettiği, fazilet ve fikir dağılması yaşadıkları ortadadır.

Türkiye'nin olmadığı veya tecrit edildiği bir Ortadoğu ya da Akdeniz tablosunda kuşun, kurdun, karıncanın bile hayat hakkı olmayacaktır.

Aynı şey Balkanlar ve Kafkaslar için de geçerlidir.

Çünkü zalimlerin pusulası kandır, onlar için her yol mubahtır, amaçları yer altı kaynaklarıyla birlikte jeopolitik ve jeostratejik çıkarlarını en üst ve azami düzeye çıkarmaktır.

Bunun da ülkemizin, egemenlik ve tarihsel haklarımızın, dahası bölge insanının onuruna hepten aykırılığı inkâr edilemeyecektir.

Türkiye ön almalıdır, öncü olmalıdır, çok değişkenli dış politika enstrümanlarıyla, çağın akışına milli perspektiften ve başkent Ankara vizyonu ile bakarak gelişmelere müdahil vasfını gösterebilmelidir.

Bana değmeyen yılan bin yıl yaşasın demek bu çerçevede doğru ve isabetli bir yorum görülmeyecektir.

O yılan günü saati geldiğinde herkese musallat olacak, zehrini de ilk fırsatta müzahir ve müsait bir bedene akıtacaktır.

Sayın Basın Mensupları,

Değerli Dava Arkadaşlarım,

Irak'ın 2003 yılındaki işgalinden sonra sayıları 1,5 milyona yaklaşan Müslüman kadın-erkek-yaşlı-çocuk demeden katledilmiş, büyük bir kültürel mirasın parlak meşalesi söndürülmüştür.

Evini barkını terk eden Iraklı sayısı dört milyonu bulmuştur.

İşgalcileri sevinçle karşılayıp Saddam'ın heykeline terlikle vuranlar şimdi kendi kafalarına vurmakta, açılan şiddet ve nefret dehlizlerinde feryat-figan etmektedir.

Irak'ın devlet ve toplum hayatının ayarı kaçmış, temeli dinamitlenmiştir.

Bu ülke fiilen bölünmüş, fikir, duygu ve inanç ölçeğinde cepheleşmiştir.

Mezhep gerginlikleri, siyasi çatlaklar, hükümet bunalımları, sandık hileleri, mutabakat zayıflıkları birlikte yaşama iradesine ölümcül darbeler vurmuştur.

Irak'ın inandırıcılığı ve itibarı olmayan hükümetleri doğan hiçbir krize karşı koyamamış, göğüs gerememiştir.

Bu ülkede gittikçe yoğunlaşan bir siyaset ve yönetim sorunu bulunmaktadır.

ABD'nin yanı sıra İran'ın da Irak üzerindeki nüfuz ve etki alanı zaman içinde genişlemiş ve güçlenmiştir.

Irak, toprak altından petrolün çıkarılıp toprağın altına insanın koyulduğu bir ülke haline gelmiştir.

Türkiye'nin, Irak'ın siyasi istikrar ve iç barış ortamına ulaşması konusunda alması gereken sorumlulukları vardır ve olmalıdır.

Türkmenlerin yok sayılması, Türkmen kentlerine saldırılar, terör örgütlerine yardımlar Irak toplumunu bunalıma

kalmamış siyasi bölünme ve birliğin hasar almasına kapı aralamıştır.

İran Devrim Muhafızları Ordusu Kudüs Gücü Komutanı Kasım Süleymani'nin de içinde bulunduğu bir konvoyla 2 Ocak günü Bağdat'ta düzenlenen ABD hava saldırısı bölgesel gerilimi zirveye taşımıştır.

27 Aralık 2019'da Kerkük yakınlarındaki bir askeri üsse yapılan saldırıda ABD'li bir görevlinin öldürülmesi, 29 Aralık'ta ABD'nin misillemeye bulunması, 31 Aralık'ta da ABD'nin Bağdat Büyükelçiliği'ne karşı protesto eylemleri sonuçta Kasım Süleymani'nin katledilmesine kadar uzanmıştır.

Tırmanan ve savaş ihtimallerinin konuşulduğu bir sırada İran 8 Ocak 2020'de Irak'ta konuşlu bulunan iki ABD üssüne gelişigüzel balistik füze fırlatarak cevabi saldırısını vermiştir.

Gözler boyanmış, durum kurtarılmış, intikam çılgınlıkları düşüşe geçmiştir.

Ardından Trump'ın *"Barış içinde yaşamaya hazırız"* vurgusu, yatıştırıcı ve yumuşatıcı mesajları, İran yönetiminin temkinli ve tedbirli açıklamaları krizi yönetilebilir seviyede tutmuştur.

Nitekim İran Dışişleri Bakanı'nın "Savaş istemiyoruz" beyanı akliselimin öne çıkmaya başladığına da işaret ve ispat teşkil etmiştir.

ABD-İran arasındaki itiş kakış dengelenmiş, denetim altına alınmıştır.

Kasım Süleymani'ye düzenlenen füzeli hava saldırısından sonra pek çok senaryo konuşulmuş, bilen bilmeyen herkes, özellikle sözde uzman yorumcular abuk sabuk değerlendirmeleriyle akilları bulandırmışlardır.

Televizyonları karartan ve kundaklayan tartışmacılar ABD-İran ilişkilerine Türkiye merkezinden bakmak yerine kamplaşarak ters köşeye yatmışlardır.

Türkiye'nin bu suikast karşısında aldığı pozisyon elbette çok dengelidir.

Hiç kuşku yok ki ona buna yüzeysel ve önyargılarla taraf olmak yerine hakkın, haklının ve hakikatin tarafında bulunmak Türk milletinin vakar ve haysiyetinin şaşmaz bir gerçeğidir.

TBMM'nin Libya tezkeresini kabul edip Türk askerinin bir davet üzerine Trablus yoluna düştüğü bir süreçte, İdlib'teki sancının şiddetlendiği, terör örgütü PKK/PYD/YPG'nin Rakka-Erbil bağlantısını kurmak için ABD desteğiyle silahlanmasını sürdürüp mesafe aldığı bir dönemde Kasım Süleymani saldırısı son derece manidar ve kuşkuludur.

Türkiye'nin Doğu Akdeniz'de egemenlik haklarına sahip çıkması, terörizme ve teröre destek veren ülkelere tepkisi muhasım çevreleri ürkütmüş, değişik arayışlara itmiştir.

ABD'nin Şii-Sünni bloklaşmasını keskinleştirerek özellikle Suudi Arabistan ve Birleşik Arap Emirlikleriyle birlikte Mısır ve bazı körfez ülkelerinin elini güçlendirip İran'a karşı stratejik bir avantaj sağlamaya çalışması muhtemeldir.

Libya'da darbeci ve terörist Hafter lehine askeri faaliyet gösterdiği anlaşılan Abu Dabi yönetiminin, finansal ve lojistik destek sağlayan Riyad yönetiminin bir adım gerisinde hangi küresel destekçilerinin bulunduğu, İran ve Irak'taki buhrandan hangi sonuçları çıkarmak istedikleri malumdur.

Kasım Süleymani İran'ın üst düzey meşhur ve müessir bir askeri görevlisidir.

Haşdi Şabi'nin kurucularından olan bu şahsın ismi bölgede pek çok menfur ve hunhar olaya şu ya da bu şekilde karışmıştır.

Ne var ki şayet varsa işlediği suçların tayin, hitamında da tecziye makamı ne ABD ne de bir başka ülke

olabilecektir.

İran'ın ve bu ülkedeki Velayet-i Fakih kurumunun en önemli ve kilit isminin öldürülmesi planlı olduğu kadar doğabilecek ve olabilecek bütün olumsuzlukların hesaplandığını da göstermektedir.

Suç ve suçlunun tevsik ve tespitiyle ilgili yollar evrensel hukuk kurallarına göre çok nettir, aksi bir tartışma abesle iştirgaldir, aynı zamanda çok tehlikelidir.

Herhangi bir ülke suçlu gördüğü bir başka devlet görevlisine açıktan tavır alıp saldırırsa adalet ve hukuk kuralları tümünden rafa kalkacak, deyim yerindeyse orman kanunları geçerli olacaktır.

Böyle olduğu takdirde haklının değil güçlünün sözü geçecektir.

ABD Başkanı Trump'ın, İranlı bir generali suçlu görüp öldürdük demesi ilkesel ve insan hakları merceğinden baktığımızda tam bir kırılmadır.

Resmi bir devlet görevlisi olan Süleymani madem suçluydu, o zaman bir suçlunun nasıl yargılanacağı, nasıl cezalandırılacağı, nasıl bir muameleye ve hangi hukuki işlemlere muhatap kalacağı temel hukuk bilgisine sahip herkesin bildiği bir husustur.

Üst rütbeli bir askeri direkt hedef olarak "Bana göre suçludur, o halde ölmesi gerekir" demek kanun tanımazlıktır, vahşi batı yönetimidir, eşkıyalıktır, barbarlığın ta kendisidir.

Suçu belirleyip, ardından suçluyu cezalandırmak, buna da kılıf dikmek hiçbir ülkenin hakkı ve haddi olamayacaktır.

Nitekim her ülke bu tip bir saldırıya yeri ve zamanı geldiğinde maruz kalabilecektir.

ABD Başkanı'nın, Kasım Süleymani'yi "*Savaşları önlemek için öldürdük*" itiraf ve ifadesi uluslararası hukuka ve yerleşik insani değerlere meydan okumaktır.

Böylesi bir üslubun genelleşmesi küresel adaleti karartacak, ülkeler arası irtibatları kesecek, dünyayı da Ortaçağ şartlarına taşıyacaktır.

ABD'nin Ortadoğu'daki korsan ve kanunsuz varlığı, Irak ve Suriye'deki gayri hukuki faaliyetleri evvel emirde Müslüman kanının dökülmesine neden olmaktadır.

Ayrıca İran'ın durum muhasebesiyle birlikte özeleştiri yapması, nüfuz alanları oluşturmak, ülkelerin iç işlerine müdahil olmak maksadıyla siyasi, silahlı, ideolojik ve mezhep temelli operasyonları durdurması mecburiyettir.

Bölgesel tansiyonun düşürülmesi; akıl, sağduyu ve diplomasinin hakim olması yegâne temennimizdir.

Türkiye'nin bu süreçte öncü ve yapıcı girişimleriyle gerginliğin yatıştırılmasına destek vermesi takdire şayandır.

Mezhepçi kutuplaşmalar, etnik husumetler, dış müdahaleler, örtülü operasyonlar, hak ve hukuk ihlalleri her zaman itiraz edilip karşısında durulması gereken tehlikelerdir.

Milliyetçi Hareket Partisi komşu ülkelerin huzurundan, güvenliğinden, toprak bütünlüğünden ve siyasal birliğinden yanadır.

Emperyalizmin komplolarını etkisizleştirmek, provokasyonlarla tetiklenen büyük ve yıkıcı bir savaşa engel olmak her ülkenin ortak görevidir.

Aksi halde bölgesel ve küresel hercümercin içinde herkes bedel ödeyecektir.

ABD Başkanı Trump suçlu arıyorsa mesela Pensilvanya'ya bakmalıdır.

251 vatan evladının şehadetinden, 2 bin 194 vatan evladının yaralanmasından doğrudan doğruya sorumlu olan bir caninin korunup kollanması hangi insani değere sığacaktır?

FETÖ'cülük suç, örgüt elebaşı Gülen de suçlu değilse, bu durumda suç ve suçlu tanımı nasıl yapılacaktır?

Suç nedir, suçlu kimdir?

ABD Başkanı Trump'ın, Mazlum Kobani kod isimli teröristbaşı Ferhat Abdi Şahinle telefonla görüşüp general diye yutturmaya çalışması gerçekleri değiştirmeye yetmeyecektir.

Bu terazi bu sıklıti çekmeyecek, mızrak çuvala girmeyecektir.

DEAŞ liderini öldürenler, buyursunlar PKK'nın, YPG'nin ileri gelenlerini de öldürsünler, ya da aradan ve önümüzden çekilip kahraman bir Türk evladının neleri yapacağını dikkatle izleyip ders alıp takip etsinler.

Hamd olsun alemde şer bitmezse Oğuz neslinde de er tükenmez, tükenmeyecektir.

Suçlunun imhası gerekiyorsa o zaman bir terör örgütü liderinin de yok edilmesi hakkın, hukukun, vicdanın sesidir, nefesidir, kesinlikle icabıdır.

Hiç kimse aklımızla alay etmesin.

Hiçbir güç sahibi ülke insanlığın emek emek tecrübe edip biriktirdiği mirasına kast etmeye kalkışmasın.

Cambaza baktıranlar kirli ve kinli hesaplarını bu vesileyle görmeye yeltenmesin.

İran'ın gerek Irak üzerinde, gerek Suriye özelinde, gerekse Bahreyn ve Lübnan çemberinde oynamalar ve siyasi planlanmalar yaptığı, örtülü operasyonlara meylettği, mezhepçi bir strateji takip ettiği aşikârdır.

Ancak sebep ne olursa olsun ahlak ve hukuk dışı her saldırı ve sonucunda can kaybı cinayettir, rezalettir, hesabı sorulmalıdır.

İran'da Kasım Süleymani'nin cenazesinde yaşanan olaylar ve sonuçta çok sayıda insanın ölümü, bunun yanında Ukrayna Hava Yolları'na ait 752 sefer sayılı bir yolcu uçağının yanlışlıkla vurulduğunun itiraf edilip 176 masum insanın öldürülmesi tek kelimeyle felakettir.

Bir uçağı düşürüp pardon demek vicdan ve akıl tutulmasıdır.

Elbette sorumluları bunun hesabını vermeli ve hak ettikleri cezayı almalıdır.

Trump'ın azil süreciyle ilgili tartışmalar birden bire sönerken, İran'daki protesto gösterileri de bıçak gibi kesilmiştir.

Görüldüğü kadarıyla Kasım Süleymani'nin ölümü iki ülkeyi de bir yönüyle konsolide etmiş, siyasi ve stratejik kazançlara yol açmıştır.

Gerilimin denetimli şekilde tırmanıp kısa sürede inişe geçmesi ve iki ülkenin makul sınırlara çekilmesi komplo teorisyenlerine bol bol malzeme vermektedir.

ABD-İran arasındaki gelgitler Irak'taki siyasi ve sosyal tansiyonun yönünü belirlemektedir.

Bölgede mazlumların kanı üzerinden sinsi pazarlıklar yapılmaktadır.

Irak Parlamentosu 5 Ocak'ta ABD askerlerinin ülkelerini terk etmesini öngören yasa tasarısını kabul etmiştir.

Irak Başbakanı, Amerikan askerlerinin geri çekilmesine yönelik hazırlıkların başlaması amacıyla Bağdat'a bir heyet gönderilmesi çağrısında bulunmuştur.

Ancak ABD bu çağrıyı reddetmiştir.

ABD Dışişleri Bakanlığı Sözcüsünün; *"Bu dönemde Irak'a gönderilecek herhangi bir heyetin ele alacağı konu ABD askerinin geri çekilmesi değil, iki ülke arasındaki stratejik ortaklığın yeniden en iyi şekilde tesis edilmesi olacaktır."* değerlendirmesi küstahcadır.

Irak, ABD'li askerlere topraklarımdan çık diyor, buna rağmen ne çıkan ne de çıkmaya gönüllü bir irade görülüyor.

Bize göre ABD'nin stratejik ortaklık masalı işgalin örtülmesinden, mütecaviz emellerin gizlenmesinden başka bir anlama gelmeyecektir.

Kiminle stratejik ortaklık kurduysa yapmadığı eziyet, işkence, yaptırım ve baskı kalmayan bir ülke karşımızdadır.

Bu yılın Kasım ayında yapılacak ABD Başkanlık seçiminin siyasi kampanya dönemi Ortadoğu'da başlamış, Trump daralan çemberi şimdilik yarmıştır.

ABD ile İran arasındaki tehlikeli kutuplaşma bölgesel istikrar ve güvenliği temelinden dinamitleme, barış ve huzur çabalarını hepten köreltme riski taşımaktadır.

Büyük sorunlarla boğuşan Ortadoğu'nun kaygı verici yeni bir krizin içine sürüklenmesi çok ciddi badirelere yol açabilecektir.

ABD'nin Bağdat'ta düzenlediği hava saldırısı bölgeyi her türlü risk ve tehdide açık hale getirmiş, adeta pimi çekilmiş bombaya dönüştürmüştür.

Aynı zamanda Irak'ın egemenlik hakları yok sayılmıştır.

Görünen odur ki, ABD Irak'ta seri cinayetlerine alenen ve pervasızca devam edecektir.

Türk milleti emperyalizme direnecek, bekasını tehdit eden hiçbir eylem ve teşebbüse göz yummayacaktır.

Bunları yapıyorken bölge ülkeleriyle sabırlı ve sağlıklı, barış ve istikrar temelli, karşılıklı hak ve çıkarlara hürmet eden ilişkilerini de güçlendirecektir.

Değerli Basın Mensupları,

Muhterem Dava Arkadaşlarım,

Irak, Suriye ve Libya'nın toplumsal huzura, sürdürülebilir bir istikrar ve siyasi düzene kavuşması temel tercih ve beklentimizdir.

Türkiye, Suriye'nin kuzeyinde güvenli bölge planlamasıyla, terör örgütlerine yönelik haklı ve meşru harekâtları en başta barış ve güvenliğin teminine yöneliktir.

Türkiye-Rusya-İran arasında 23 Ocak 2017'den beri süren ve 14 defa gerçekleşen Astana Zirveleri, Soçi Görüşmeleri, Cenevre Süreçleri Suriye'de siyasi çözüm arayışlarına ve çatışmasızlık ikliminin tesisine hizmet etmiştir.

Müşterekten daha yapılacak çok iş vardır.

Maalesef Suriye Anayasa Komitesi toplantıları bugüne kadar bir sonuç vermemiştir.

Her şeyden önce komşu ülkelerin istikrarına ve Suriye'deki çatışmaların son bulmasına muhatap ülkeler sabırla ve eşgüdüm halinde destek vermelidir.

Bu gece yarısından sonra İdlib Gerginliği Azaltma Bölgesi'nde ateşkes uygulamasına geçilecek olması önemli bir kazanım, muhafazası gereken bir karardır.

İlaveten Türkiye ve Rusya'nın girişimleriyle Libya'da sağlanan ateşkes iradesi çok değerli bir gelişmedir.

Suriye Suriyelilerindir.

Irak Iraklılarındadır.

Libya da Libyalılarındır.

Bu ülkelerde siyasi geçiş süreçlerinin demokratik tahammül sınırları içinde olmasının yanında birlik ve beraberlik ortamı dikkat ve titizlikle sağlanmalıdır.

Türkiye; Irak, Suriye ve Libya'da siyasi gerginliklerin azaltılmasıyla birlikte iç çatışma ortamının zayıflaması konusunda aktif ve katılımcı olmalıdır.

Irak ve Suriye'de demokratik süreçler geliştirilerek yönetimde denge ve istikrarın kurumsallaşması süratle hayata geçirilmelidir.

Suriye ve Irak'ın geleceğine bu ülkelerin halkları karar vermelidir.

Özellikle bir cinayet makinesi olan Esad'ın varlığı Suriye'deki çözümsüzlüğün de ana sebepleri arasındadır.

"Suriye'ye gidip Esadla görüşüp problemi çözerim" diyenler hezeyan çukuruna düşen zavallılardır.

Problemin faillerinden çözüm beklemek boşuna gayrettir.

Esad'la görüşmeye hazır olduğunu söyleyen acul ve atıl zihniyet, masum ve sivil halka varil bombalarının nasıl fırlatıldığını, milyonlarca Suriyelinin vatanlarından koparılıp sağa sola nasıl savrulduklarını da sorup öğrenecek midir?

2011'den beri çözülemeyen kanlı bulmacanın çözümü bir ziyaretle mümkün idiyse teklif sahibi akli evvel acaba bugüne kadar neredeydi, ne yapıyordu, niye Esad'a gitmeyi denemedi?

Suriye'de çözümün adresi herkesi, her kesimi içine alacak siyasi uzlaşmadır, kısaca bütün Suriyelilerin müşterek iradesiyle hazırlanacak bir anayasada mahfuzdur.

Eğer sandık ve demokrasi sonuç vermezse Esad'ın tasfiyesi mutlak anlamda zarurettir.

Türkiye'deki Esad lobisinin görüş ve düşünceleri defoludur, temelsizdir.

CHP-İP ve bazı sözde aydınların başını çektiği Esadçıların Baas zihniyetine muhabbet duymaları, görüşülmesini, muhatap alınmasını seslendirmeleri acıklı bir kokuşma halidir.

Katile katil diyemeyenlerin mazlumlara söyleyecek tek bir sözü olamayacaktır.

Türkiye'nin sağlam duruşunu tartışmaya açanlar ahlaki ve milli hedefleri anlamayacak kadar zekaları kıt, idrakleri kapalıdır.

Bunlara ne söylesek boştur.

Libya'da Hafter'le saf tutarlar, Suriye'de Esad'a yanaşırlar, Mısır'da Sisi'ci olurlar, YPG'yi överler, PKK'yı aklarlar, FETÖ'yle kucaklaşırlar, asla Türk milletinin haysiyetli bir evladı olamazlar, milli ve yerli bir duruş gösteremezler.

CHP'nin Libya Tezkeresi'ne karşı çıkması, Hafter'i makul ve seküler görmesi ayıplı ve arızalı bir üsluptur.

Libya'daki Türklerin mevcudiyetini bilmeyenlerin Hafter hayranlığı patolojik vakıdır.

Bu CHP Türkiye'nin yararına ne varsa karşısında hizalanan odaktır.

CHP İl Başkanlarının katılımıyla 16-17-18 Ağustos 2019 tarihinde Nevşehir'de yapılan toplantıda Kılıçdaroğlu bir konuşma yapmış ve aynen şöyle seslenmişti:

“Doğu Akdeniz’de zengin petrol var. Doğal gaz yatakları var. Amerika orada, Yunanistan orada, Kıbrıs Rum Yönetimi orada, Mısır orada, Katar orada, hepsi orada. Bir tek devlet yok, Türkiye. Niye yok?”

Aynı Kılıçdaroğlu sonra da dönüp “Ne işimiz var Libya’da” sorusunu sormuş, yani kayışı koparmış, şanzımanı dağıtmıştır.

Kılıçdaroğlu salladıkça sallamış, Fizan çöllerinde askerimizin ne işi olduğunu öğrenmek istemiştir.

CHP Genel Başkanı kurusıkı atmakta, baltayı taşla vurmaktadır.

Fizan'ın haritada yerini gösterin deseniz emin olun gösteremez, gösterse gösterse yalan yanlış Filipinleri gösterir.

Fizan Hafter'in kontrolündedir.

Ve de Libya'nın güneyindedir.

Kılıçdaroğlu'nun aklında sadece Hafter olduğundan Fizan'dan başka yer bilmez, bilemez.

Türk askeri bir davet üzerine ve Libya Ulusal Mutabakat Hükümeti'nin hakim olduğu bölgelerde görev yapacaktır.

Fizan'la Türk askerinin gideceği yer arasında en küçük yakınlık veya bağ aransa bile bulunamayacaktır.

Bir bakıyorsunuz Kılıçdaroğlu “Niye herkesin olduğu yerde biz yokuz” diyor, bir bakıyorsunuz “Ne işimiz var” diye kendisiyle çelişip ters düşüyor.

Kılıçdaroğlu ve CHP'li yöneticiler yalan ve çelişkiler anıtidır

Kanal İstanbul Projesi depremi tetikler dedikten bir müddet sonra, böyle söylemedik diye çark eden, U dönüşü yapan CHP zihniyetidir.

FETÖ'nün siyasi ayağı temizlenmelidir açıklamamızı çarpıtıp, komisyon kurulması için teklif verin destek olalım derler, FETÖ'nün kiminle emel ve hedef birlikteliği yaptığını görmezler, göremezler, görmek istemezler.

FETÖ'nün CHP'de kurduğu düzeni, inşa ettiği düzeneği saklayıp üç maymunu oynarlar.

Kulakları vardır duymaz.

Kalpleri vardır kavramaz.

Bu CHP'nin sicili kabarık, seciyesi karanlıktır.

Kılıçdaroğlu'nun sözleri yavan, yalan, yeğni ve yozdur.

Türkiye Libya'da huzurun yanındadır.

Tarihin yanındadır.

Birlik ve kardeşliğin tarafındadır.

Libya'da ne aradığımızı söyleyenler Akdeniz'de boğulmamızı, Anadolu'da teslim olmamızı dileyen ve gözleyen işbirlikçilerdir.

Hafter'i makul bulan CHP'nin Türk askerini mahsurlu görmesi utanmazlıktır.

Türkiye bölgesinde bir istikrar adası olarak sivrilmiştir.

Tarihin çağrısı hatırımsızdır.

109 yıl önce Libya'da yaşananlar mih gibi aklımızdadır.

Türkiye'nin Libya'da bulunması milli şuurun harfiyen gereğidir.

Dün Mustafa Kemal Paşa yapmıştı, Enver Paşa gerçekleştirmişti, şimdi de onların ahfadı müstesna beka nöbeti için Akdeniz'in karşı kıyısındadır.

Kılıçdaroğlu çok dertleniyorsa, çok içerleniyorsa Hafter'e haber yollayıp uygun görülürse bir gemiye binip yanında soluğu alması kendisine samimi tavsiyemizdir.

Sayın Basın Mensupları,

Değerli Dava Arkadaşlarım,

Milliyetçi Hareket Partisi MYK-MDK-Milletvekilleri ve İl Başkanları Ortak Toplantılarımız başarıyla sonuçlanmış, son derece verimli geçmiştir.

2020 yılının bu ilk buluşması gayet anlamlı ve faydalı olmuştur.

Alanlarında uzmanlaşmış saygın akademisyenlerimiz ile Başkanlık Divanımızın değerli üyeleri müstesna çalışmalarını bizlerle paylaşmışlardır.

Bu vesileyle kendilerine bir kez daha teşekkür ediyorum.

Milliyetçi, Hareket Partisi gücüne güç katacak ve Türk milletine tercüman olmaya, Türkiye'nin beka ve milli çıkarlarını savunmaya devam edecektir.

2023 Lider Ülke Türkiye amacına ulaşmak Cumhur İttifakı olarak temel gündemimizdir.

Cumhurbaşkanlığı Hükümet Sistemi'nin geleceğin büyük Türkiye'sinin yönetsel mimarı olacağı inancımızı her zaman koruyacağız.

Zillet millete boyun eğdiremeyecektir.

Milliyetçi Hareket Partisi fitneye, dedikoduya, kötü niyet sahiplerine şans tanımayacak, fırsat vermeyecektir.

Şahsını davasının önüne çıkaranlarla değil, davasını öne çıkaranlarla sonuna kadar yürüyeceğiz.

Dava arkadaşının kuyusunu kazanlarla değil, dava arkadaşına omuz verenlerle, elele onurla mücadele edenlerle geleceği kucaklayacağız.

Ben değil biz diyen, önce ülkem ve milletim, sonra partim ve ben diyebilen kutlu yüreklerle aşılmaz engelleri aşacağız, bozulmaz tuzakları bozacağız.

Ne yapıyorlar değil, ben ne yaptım sorusunu sorabilen, başkasının çetelesini tutmak yerine kendi vicdanını sorguya çeken ve bugün ülkem için, davam için, milletim için ne ürettim sorusuna gururla cevap verebilen ahlaklı dava insanlarıyla Türkiye'ye umut olacağız.

Oturmayacağız, yorulmayacağız, vazgeçmeyeceğiz.

Yerimizde saymayacağız, yükselmekten taviz vermeyeceğiz.

Onu bunu çekiştirenlere imkan vermeyeceğiz.

Ona buna kulp takanları aramızdan çekip atacağız.

Davamız Türk milletinin ezeli davasıdır.

Davamız Türkiye'nin istiklal ve istikbal mücadelesinin ebedi doğruluğu ve dik duruşudur.

Davamız Kızılırmaktır, davamız Turandır, davamız Türk-İslam ülküsünün muzaffer şafağına ulaşmaktır.

Azımızı çok yapıp durmadan ilerleyeceğiz.

Bir olacağız, beraber olacağız, çelik gibi irademizle müfsitlere ve münafıklara kapalı duracağız.

Benimle ilkeli, seviyeli, inançlı ve adam gibi yürüyecek her arkadaşşıma gönlüm de, kapım da ardına kadar açıktır.

Allah eksikliğini göstermesin.

Hepinize üstün başarılar diliyorum.

Geldiğiniz yurt köşelerinde hayat mücadelesi veren vatandaşlarımıza selam ve hürmetlerimi götürmenizi rica ediyorum.

Kılıcınız keskin, kararınız emin, bahtınız açık olsun.

Ay gökte kaldıkça, güneş üstünüze doğdukça ulu kocaların, aksakallıların duası milletimizin ve dava arkadaşlarımızın üzerine olsun.

Geçtiğimiz günlerde Barış Pınarı Harekât Bölgesi'nde şehit düşen dört kahramanımızla birlikte tüm şehitlerimize Allah'tan rahmet niyaz ediyorum.

Tanrı Türk'ü korusun ve yüceltsin diyorum. Ve de partimizi muzaffer kılsın diliyorum.

Basın toplantımızın sonunda hepinizi saygılarımla selamlıyorum.

Basın mensubu arkadaşlarımıza da ayrıca teşekkür ediyorum.

Sağ olun, var olun, Cenab-ı Allah'a emanet olun.